

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — fortolkning af artikel 6 EU, artikel 3 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, artikel 2 i tillægsprotokol nr. 4 til den nævnte konvention og artikel 25 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder — fortolkning af artikel 17 EF og 18 EF — foreneligheden af regionale bestemmelser, hvorefter en italiensk statsborgers ret til at blive valgt til et offentligt politisk embede begrænses, idet der kræves bopæl i regionen

Konklusion

- 1) Artikel 17 EF og 18 EF er ikke til hinder for nationale bestemmelser, der fastsætter, at det i en situation som den i hovedsagen omhandlede er en betingelse for at være valgbar til en regional forsamling, at kandidaten er bosiddende i den pågældende region på tidspunktet for kandidaturet.
- 2) De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det første af de af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia forelagte præjudicielle spørgsmål.

(¹) EUT C 32 af 7.2.2009.

Appel iværksat den 24. april 2009 (fax: 22. april 2009) af Kongeriget Belgien til prøvelse af dom afsagt den 10. februar 2009 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-388/03, Deutsche Post AG og DHL International mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-148/09 P)

(2009/C 167/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet og T. Materne, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Deutsche Post AG, DHL International og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 10. februar 2009 i sag T-388/03, Deutsche Post AG, DHL International og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves
- Deutsche Post AG og DHL International tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort tre appelanbringender gældende til støtte for sin appel med påstand om ophævelse af Retten i Første Instans' dom af 10. februar 2009, der annullerede en kommissionsbeslutning af 23. juli 2003, hvorved Kommissionen efter afslutning af en indledende undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 3, EF besluttede ikke at rejse indsigelser mod en

planlagt kapitalforhøjelse for La Poste, anmeldt den 3. december 2002, og visse andre foranstaltninger, der er vedtaget af de belgiske myndigheder til fordel for La Poste.

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom har underkendt procedurereglerne i forbindelse med kontrol med statsstøtte, idet at den har betegnet visse omstændigheder i undersøgelsesproceduren og visse aspekter af indholdet i Kommissionens beslutning af 23. juli 2003 som objektive og overensstemmende holdpunkter for »vovrlige vanskeligheder«, der gjorde det påkrævet at indlede en formel undersøgelsesprocedure efter artikel 88, stk. 2, EF.

Med det andet appelanbringende har appellanten anført, at der med den appellerede dom allerede er taget delvist stilling til, om den i kommissionsbeslutningen af 23. juli 2003 udførte prøvelse er materiel korrekt, hvad angår spørgsmålet, om der foreligger statsstøtte, og om støtten er forenelig med fællesmarkedet, idet dommen tager hensyn til det fjerde og det syvende anbringende og også tiltræder disse anbringender, uagtet at det fjerde og det syvende anbringende skulle have været afvist, da sagsøgerne, endog ifølge den appellerede dom selv, ikke havde søgsmålskompetence.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom strider mod retssikkerhedsprincippet, idet det i dommen påtales, at Kommissionen i forbindelse med den kontrol, der gik forud for beslutningen af 23. juli 2003, ikke har taget hensyn til det fjerde kriterium i Domstolens dom af 24. juli 2003 i Altmark-sagen, nemlig kriteriet om »Benchmarking« med omkostningerne for en gennemsnitlig, veldrevet og veludstyret virksomhed, uagtet at denne dom først er afsagt efter prøvelsen af det foreliggende forløb (og en dag efter, at Kommissionen besluttede ikke at rejse indsigelser mod den planlagte kapitalforhøjelse for La Poste), og at det omhandlede kriterium før dette tidspunkt ikke var kommet til udtryk i Domstolens eller Rettens praksis, eller i Kommissionens beslutningspraksis.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanien) den 28. april 2009 — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) mod Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe m.fl. og Ministerio Fiscal

(Sag C-151/09)

(2009/C 167/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Sagsøgte: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe m.fl. og Ministerio Fiscal

Præjudicielt spørgsmål

Er betingelsen om bevarelse af uafhængigheden, som er nævnt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ af 12. marts 2001, opfyldt i en faktisk situation (som den i hovedsagen), hvor en kommunal forvaltning efter den pågældende kommunes tilbagetagelse af forskellige koncessioner på offentlige tjenesteydelser rent faktisk er indtrådt i de rettigheder og forpligtelser, der gælder for de medarbejdere, der var ansat i de hidtidige koncessionshavende virksomheder, og disse er blevet en del af kommunens personale, men det er de selv samme arbejdstagere (uden undtagelse), der i dag er ansat i de samme stillinger og udøver de samme funktioner som før nævnte tilbagetagelse, i de samme virksomheder og under ledelse af de samme umiddelbart foresatte (hierarkisk overordnede) uden væsentlige ændringer i arbejdsvilkårene, og hvor den eneste ændring er, at deres øverste ansvarlige (der rangerer over de tidligere ledere) er de pågældende indehavere af offentlige embeder (byrådsmedlemmer eller borgmester)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s.16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Schwerin (Tyskland) den 4. maj 2009
— André Grootes mod Amt für Landwirtschaft Parchim**

(Sag C-152/09)

(2009/C 167/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Schwerin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: André Grootes

Sagsøgt: Amt für Landwirtschaft Parchim

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det ligeledes anerkendes, at der foreligger en nødsituation i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003⁽¹⁾ for så vidt angår arealstøtte, såfremt en landbrugsmiljøforanstaltning, der fandtes pr. 15. maj 2003, alene består i, at arealer, der var udlagt som (permanente) græsarealer opretholdes, idet dette dog tidsmæssigt følger i direkte (eller i hvert fald »umiddelbar«) tilslutning til en foranstaltning, som har medført omlægning fra agerjord til permanent græsareal?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Kan det alene anerkendes, at der foreligger en nødsituation i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 40, stk.

5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår arealstøtte, såfremt anvendelsen af arealet ændres fra agerjord til græsareal (netop) som følge af deltagelse i en landbrugsmiljøforanstaltning i den anførte bestemmelses forstand?

- 3) Kræver anerkendelse af en nødsituation i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, at den landbruger, der indgiver ansøgning, er den samme, som den, der foretog ændringen af arealets anvendelse, eller kan en landbruger, der senere »indtræder« i landbrugsmiljøforanstaltningen ligeledes gøre en nødsituation gældende i denne bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, EUT L 270, s. 1.

**Sag anlagt den 4. maj 2009 — Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-155/09)

(2009/C 167/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og D. Triantafyllou)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF, 39 EF og 43 EF, henset til artikel 12 EF (og EØS-aftalens artikel 28, 31 og 4), idet den hindrer udøvelsen af de grundlæggende friheder, som følger af de nævnte bestemmelser:
- fordi den kun fritager personer, som allerede er fast bosat i Grækenland, fra ejerskifteafgift på fast ejendom, men derimod ikke personer, som har til hensigt at bosætte sig dér
- fordi den, på visse betingelser, kun indrømmer en fritagelse for ejerskifteafgift på fast ejendom i Grækenland, til græske statsborgere ved erhvervelse af en fast bopæl i Grækenland, hvorved den udtrykkeligt diskriminerer personer, som er bosat i udlandet, og som ikke er græske statsborgere.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.